

Glasnik Saveza društava bivših studenata i prijatelja Sveučilišta u Zagrebu 4-5(9-10), 2005

Other document types / Ostale vrste dokumenata

Publication year / Godina izdavanja: **2005**

Permanent link / Trajna poveznica: <https://urn.nsk.hr/urn:nbn:hr:252:461204>

Rights / Prava: [Attribution-NonCommercial 4.0 International](#)/[Imenovanje-Nekomercijalno 4.0 međunarodna](#)

Download date / Datum preuzimanja: **2024-04-26**

Sveučilište u
Zagrebu

Repository / Repozitorij:

[Universty of Zagreb Archives - UNIZG Archives](#)

SVEUČILIŠTE U ZAGREBU

U AKADEMSKOJ GODINI 2004./2005.

Radi ostvarivanja ciljeva utvrđenih prihvaćenim europskim sveučilišnim konvencijama i dokumentom Iskorak 2001, prihvaćenim kao platforma za izradu strategije razvoja Sveučilišta u Zagrebu na 10. je sjednici Senata održanoj 25. veljače 2005. donijet Statut Sveučilišta u Zagrebu usklađen sa Zakonom o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju.

Najvažnije novine predviđene Statutom koje će bitno utjecati na razvoj Sveučilišta jesu sljedeće:

U poglavljima II. Sveučilišna tijela i III. Sveučilišne sastavnice naglašena je tendencija razdjeljivanja akademske, poslovne i savjetodavne domene upravljanja. U akademskoj domeni nadležna su tijela Senat, drukčijeg sastava i nadležnosti nego do sada, vijeća područja i vijeća sastavnica, koja ujedno utemeljuju djelovanje na tri razine, ali ne u hijerarhijskom smislu, nego kao tri razine kompetencija za djelatnosti koje se odvijaju na razini Sveučilišta, na razini područja ili na razini sveučilišnih dijelova (sastavnica).

Prema dosadašnjem načelu, kad je čelnik sastavnice ujedno bio i član Senata, svaka je sastavnica imala samo jednog predstavnika u Senatu, čime se nije mogao očitovati stvarni omjer sudjelovanja sastavnica u sveučilišnom životu. Novim Statutom to je načelo izmijenjeno, tako da će u omjeru 1:20 broj predstavnika pojedine sastavnice u Senatu i vijeću područja odgovarati broju zaposlenika u znanstveno-nastavnim, umjetničko-nastavnim, a u vijećima područja i nastavnim zvanjima. Važno je napomenuti da takvo načelo, kao i postojanje vijeća područja nisu predviđeni Zakonom, ali je Sveučilište kao dodatno pojačanje integracijskog procesa prepoznalo takvo neposredno povezivanje sastavnica po područjima. To je naglašeno i ispreplitanjem predstavnika sastavnica u oba tijela, tako da članovi Senata ujedno moraju biti i članovi pripadajućih vijeća područja, istodobnim provođenjem izbora za Senat i vijeća područja, a i time da svaka sastavnica kao svojeg predstavnika u Senatu ne mora izabrati svoga čelnika.

U poslovnoj je domeni puno jača uloga pripala Rektorskom kolegiju u širem sastavu, čime su razdijeljeni akademski i poslovni aspekt odlučivanja. Do sada su oba aspekta bila u nadležnosti Senata.

Savjetodavna i nadzorna domena, koja je i Zakonom definirana, u nadležnosti je Sveučilišnog savjeta.

Ostale novine u prvom dijelu Statuta jesu: način izbora rektora, konstituiranje statutarnih odbora vrlo važnih za buduće integrirano djelovanje Sveučilišta, kako u kontroli statutarnosti i donošenja odluka te djelovanja svih činitelja na Sveučilištu, tako i u financiranju, upravljanju kvalitetom i u odnosu sa studentima.

S obzirom na potrebu uvođenja kvalitetnijih standarda studiranja, u poglavlju IV. *Studij* i V. *Studenti*, promjene su umjerene, jer Sveučilište ne može studente naglo prisiliti na

višu razinu. Napravljen je pomak prema većoj kvaliteti poslijediplomskih doktorskih i specijalističkih studija i prema novom situiranju onoga što smo zvali stručnim ili magistarskim studijima, na način da takvi studiji pronađu svoje mjesto zajedno s doktorskim studijima u jednoj koherentnoj cjelini. Važan je dio kojim se regulira kvantifikacija opterećenja studenata kroz radne tjedne i ECTS bodove u nastojanju da se uvedu određena nova pravila studiranja, kao uvjeti i kriteriji provedbe novih studijskih programa.

U poglavlju VI. *Zaposlenici* osobito je važan dio kojim se reguliraju novine u postupku izbora u znanstveno-nastavna, umjetničko-nastavna i ostala zvanja te radna mjesta, kao i članak koji govori o *Radu izvan Sveučilišta* i pokušaju da se inauguriše ono što se uvelo i odlukom Senata, a to je statutarno definiranje uvjeta pod kojima se naši zaposlenici mogu angažirati na drugim sveučilištima.

Poglavlje VIII. *Imovina i poslovanje Sveučilišta* pisano je pod pretpostavkama: a) da su sastavnice Sveučilišta pravne osobe i b) da čelnici sastavnica imaju visoki stupanj odgovornosti za čuvanje imovine sastavnica, kao i za prava raspolaganja vlastitim prihodima. Jedino odstupanje od toga jest članak naslovljen *Fond za razvoj Sveučilišta*, koji predviđa izdvajanje dijela vlastitih prihoda sastavnica, a i taj dio vlastitih prihoda pomoću kojih se osniva Fond pod strogom je kontrolom jer će se postupak o trošenju tih sredstava usvajati na Senatu.

Što se tiče dinamike uvođenja novih studijskih programa, Sveučilište je 15. veljače 2005. Nacionalnom vijeću za visoko obrazovanje prosljedilo prijedloge studijskih programa slijedeći prvi i drugi dio (Uvod i Opći dio) *Uputa za sastavljanje prijedloga preddiplomskih i diplomskih studijskih programa Rektorskoga zbora*. Cjelovite prijedloge studijskih programa, što uključuje i podatke o studijskim programima prikupljene u skladu s trećim i četvrtim dijelom (Opis programa i Uvjeti izvođenja studija) navedenih Uputa, Sveučilište je obvezno dostaviti Nacionalnom vijeću za visoko obrazovanje do 31. ožujka 2005., do kada su sastavnice dužne dostaviti i englesku verziju predloženih programa. Rok za prijavu prijedloga programa poslijediplomskih studija u skladu s *Uputama za sastavljanje prijedloga poslijediplomskih studijskih programa Rektorskoga zbora* jest 1. lipnja 2005., a rok do kojeg Nacionalno vijeće za visoko obrazovanje treba dati mišljenje o programima jest 1. rujna 2005.

U skladu s Prijelaznim odredbama Statuta, rok za konstituiranje novog sastava Senata i Vijeća područja jest 15. rujna 2005., dok će sastavnice Sveučilišta donijeti statute u skladu sa Statutom Sveučilišta do 1. srpnja 2005. Provedba studija prema novome Statutu započinje akademskom godinom 2005./2006.

Prof. dr. sc. A. Bjeliš,
prorektor za znanost i razvoj

Što znači biti Almae Matris Alumni član?

Sadržaj

Uvodnici

A. Bjeliš, Sveučilište u Zagrebu u akademskoj godini 2004./2005.	1
G. Pifat-Mrzljak, Što znači biti Almae Matris Alumni član ?	2
B. Kunst, III. Sabor udruga Almae Matris Croaticae Alumni	3
B. Božanić, Europske alumni-mreže	5
Z. Šeparović, Kamo i kako dalje ...	5

AMAC/AMCA-DOMUS

I. Džeba, Osnivačka sjednica Sabora A. M. Grancarić, AMCA-TTF	7
Š. Cerjan-Stefanović, 15. obljetnica AMACIZ-a	9

AMAC/AMCA-MUNDUS

S. Bogović-Zeskoski, AMCA-Toronto	8
Švedska knjiga o Hrvatskoj (K. Kovačević)	11
Nikad više ne ćemo vidjeti Vukovar (V. Marić)	11

Eppur si muove!

AMAC u Statutu Sveučilišta	7
Udruga Hrvatica u Venezueli ...	7
AMAC-Mid-Atlantic za Vukovar	7
Osnutak AMAC-a u BiH	7
TEMPUS-program za AMAC ...	7

In memoriam

Ivan Lacković-Croata (1932.-2004.) (J. Milić)	11
---	----

Kronika

J. Milić, Doktori honoris causa Sveučilišta u Zagrebu	12
---	----

Može se reći kako nam je pripadnost nečemu svojstvena. Mi (ili barem velika većina nas) pripadamo obitelji, zavičaju, naciji, državi. Isto tako i sveučilištu koje smo pohađali i završili. Uz pripadnost je usko povezana i lojalnost. Lojalnost obitelji, zavičaju, naciji, državi. Lojalnost sveučilištu. A što to znači?

Tijekom studiranja sveučilište živi kao zajednica studenata i profesora u kojoj se tijekom akademske naobrazbe budi doživotni osjećaj pripadnosti sveučilištu. Taj osjećaj pripadnosti, koji se zasniva na kvaliteti Almae Mater, matičnog sveučilišta, trebao bi prerasti u trajnu lojalnost svom sveučilištu kroz aktivnosti bivših studenata. Mi s ponosom ističemo, u raznim životnim situacijama, a ne samo u svom curriculum vitae, koje smo sveučilište polazili i čiju diplomu nosimo. Biti ponosan na sveučilište koje smo završili, pokretačka je snaga i stvar prestiža koji uvjetuju da alumni pomažu svom sveučilištu.

Često ćemo se naći u situaciji kada se za određene informacije ili pomoć moramo obratiti sveučilištu / fakultetu. Ili će nas fakultet / sveučilište zamoliti za rješenje određene ideje, savjet, pomoć. Ostati u kontaktu s matičnim sveučilištem nije samo pitanje pripadnosti i lojalnosti. Tamo smo godinama obrazovani pa i odgovajani, tako da tamo zapravo pripadamo zauvijek. Biti alumni (lat. množina od alumnus – bivši pripadnik neke ustanove, najčešće sveučilišta – Alma Mater – koji ostaje u svezi s njom) zapravo je obostana obveza i naše Almae Matris i nas alumni-članova. Dakle, taj je proces reverzibilan. Sveučilišta se ponose svojim uspješnim diplomandima koji su ambasadori ugleda, kvalitete i snage matičnog sveučilišta. Stoga se na sveučilištima širom svijeta organiziraju alumni društva koja okupljaju bivše studente i prijatelje sveučilišta. Prema tome, takvi okviri za suradnju jesu AMAC društva putem kojih se raznim načinima suradnje ostvaruje međusobna povezanost.

Impozantna snaga alumnijskih hrvatskih sveučilišta, ako se sagleda broj diplomiranih studenata od 105.535 samo u prošlom desetljeću (1991.-2000.) odnosi se velikim dijelom na Zagrebačko sveučilište (vidi tablicu). Naravno, broj alumni-članova puno je veći ako se promatra duže razdoblje. Nažalost, taj se segment djelovanja i utjecaja sveučilišta obično zapostavlja. Zaboravlja se da su uz studente, predavače, i alumni-članovi bitni elementi sveučilišta.

Filozofija alumni-pripadnosti osobito je osviješćena na američkim sveučilištima. Biti alumni određenog sveučilišta pitanje je prestiža i za pojedinca i za samo sveučilište. To se odražava na snagu njihovih AMA-udruženja koja pomažu svojim sveučilištima na razne načine – od promidžbenih do financijskih aspekata. Zapravo svaki alumnus radeći na svom ugledu tijekom života, uzdiže ugled svog sveučilišta, što se recipročno vraća ne samo podizanjem statusa sveučilišta već i nesebičnom pomoći svojoj Alma Mater.

Alumni pomažu aktivnosti svoje Almae Matris na različite načine, bilo prikupljanjem donacija filantropskog ili namjenskog karaktera, bilo nizom akcija kao što su promocija sveučilišta, organizacija različitih interdisciplinarnih aktivnosti, osiguravanje stipendija za dodiplomski i poslijediplomski studij, stipendiranje postdoktorskih pozicija, pronalaženja radnih mjesta, različite društvene aktivnosti itd.

Zbog toga se već tijekom studija studenti trebaju »senzibilizirati« za takvu filozofiju pripadnosti i potpomaganja svoje Almae Matris. Rano uključivanje samih studenata u pogledu prava i obaveza koje imaju alumni članovi protegnut će se i u buduće aktivnosti Alumni društava, dakle društava bivših studenata. Kako su alumni, tj. bivši studenti, glavni ambasadori kvalitete svog sveučilišta, oni pomažu u oblikovanju imidža svoje Almae Matris, kao i njezine politike i strategije. Oni su, dakle, ravnopravni, jedinstveni i najjači konstituenti sveučilišta, tj. snaga koja treba i može djelovati na dobrobit sveučilišta. Možda nije na odmet navesti još jedan primjer aktivnosti alumni-društava.

(Nastavak na str. 5.)

Greta Pifat-Mrzljak

AMAC – ALMAE MATRIS CROATICA ALUMNI, Glasnik Saveza društava bivših studenata i prijatelja Sveučilišta u Zagrebu

Osnivač i nakladnik: Sveučilište u Zagrebu, p.p. 407, HR-10002 Zagreb, Croatia; URL: www.unizg.hr, amac@unizg.hr UREDNIŠTVO: prof. dr. sc. Ivica Džeba, Bojana Božanić, dr. sc. Krno Kovačević, prof. emer. dr. sc. Branko Kunst, prof. dr. sc. Edi Maletić i prof. emer. dr. sc. Zvonimir Šeparović. Glavna urednica: prof. dr. sc. Greta Pifat-Mrzljak, pifat@rudjer.irb.hr; tel. ++385(0)1 456 11 27. Izvršni i grafički urednik: Josip Milić, dipl. iur., jmilic04@yahoo.fr Lektura: Višnja Milaković, prof. Tajnica AMAC-a na Rektoratu Sveučilišta u Zagrebu: Irena Stopfer, prof., p.p. 407, HR-10002 Zagreb, (Trg m. Tita 14), tel. ++385(0)1 456 42 26, faks: ++385(0)1 483 06 02, istopfer@unizg.hr Izlazi dvaput na godinu i šalje se besplatno članovima društava AMAC/AMCA. Tisak: Sveučilišna tiskara, Zagreb.

III. SABOR UDRUGA ALMAE MATRIS CROATICAE ALUMNI (AMAC/AMCA)

Pod pokroviteljstvom gradonačelnice Grada Zagreba Vlaste Pavić u Zagrebu je od 30. lipnja do 3. srpnja 2004. održan III. sabor udruga Almae Matris Croaticae Alumni pod naslovom *SVEUČILIŠTE, ZNANOST I GLOBALIZACIJA*.

Sudionici Sabora okupili su se u Zagrebu u srijedu, 30. lipnja 2004. u 19 sati na susretu dobrodošlice u palači Dverce, dok je radni dio Sabora započeo u četvrtak, 1. srpnja na Fakultetu elektrotehnike i računarstva. Na svečanom otvaranju sudionike Sabora redom su pozdravili predsjednica Organizacijskog odbora Greta Pifat-Mrzljak, rektorica Sveučilišta u Zagrebu Helena Jasna Mencer, uime domaćina dekan Fakulteta elektrotehnike i računarstva Mladen Kos, gradonačelnica Grada Zagreba Vlasta Pavić, uime Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa RH Juraj Božičević te Predsjednik Republike Hrvatske Stjepan Mesić.

Dvodnevni rad Sabora obuhvatio je pozivna predavanja o temeljnoj temi Sabora, a podnesena su i izvješća o radu svih (aktivnih) AMAC/AMCA-udruga, kao i udruga u osnivanju iz zemlje i inozemstva.

Održana su ova pozivna predavanja:

Helena Jasna Mencer, rektorica Sveučilišta u Zagrebu, *Sveučilište u Zagrebu u vrtlogu globalnih izazova*;

Juraj Božičević tajnik Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa RH, *Strategija razvoja visokog obrazovanja i znanosti u Republici Hrvatskoj*;

Zvonimir Šeparović i Branko Kunst, emeritirani profesori Sveučilišta u Zagrebu, *AMAC – ideja, ostvarenja i očekivanja*;

Nikola Demarin, predsjednik AMCA-Toronto, *Značenje AMCA/AMCA-udruga u održavanju našeg dualnog identiteta*;

Emilio Marin, Arheološki muzej Split, *Arheologija i globalizacija. Razmišljanja na temelju iskustva splitskog Arheološkog muzeja*;

Radoslav Katičić, Sveučilište u Beču, *Alma Mater – mobilnost i lojalnost*;

Neven Šimac, Pariz, *Hrvatska između izolacije, globalizacije i Europe*;

Ivo Šoljan, Grand Valley State University, SAD, *Blagoslov ili prokletstvo – različiti aspekti globalizacije*;

Radan Spaventi, PLIVA d.d., *Znanost između države i gospodarstva – Kakva bi trebala biti primjerena podjela uloga u Hrvatskoj*;

Suzane Tkalčić, College of Veterinary Medicine, Western University of Health Sciences, Pomona, USA, *Izobrazba u veterinarskoj medicini – međunarodni tokovi*;

Juraj Kolarić, Katolički bogoslovni fakultet Sveučilišta u Zagrebu, *Kršćanska kultura i proces globalizacije*;

Šime Ivanjko, dekan Pravnog fakulteta Sveučilišta u Mariboru, *Hrvatski stručnjaci u Sloveniji*.

Kraće rasprave o izloženim predavanjima održane su neposredno nakon predavanja.

Tijekom rada Sabora predstavnici udruga podnijeli su izvješća o radu i djelovanju udruga **AMAC/AMCA-Domus** (koje djeluju pri pojedinim visokim učilištima Sveučilišta u Zagrebu):

Uroš Peruško, s Fakulteta elektrotehnike i računarstva, za *Hrvatsku udruhu diplomiranih inženjera AMAC-FER*;

Štefica Cerjan-Stefanović, s Fakulteta kemijskog inženjerstva i tehnologije, za *AMACIZ*;

Verica Dugandžić, s Fakulteta organizacije i informatike, za *AMAC-FOI*;

Stanislav Pavlin, s Fakulteta prometnih znanosti, za *AMAC-FSC*;

Marijan Pribanić, s Farmaceutsko-biokemijskoga fakulteta, za *AMA-FBF*;

Jelka Vince-Pallua, s Filozofskoga fakulteta, na kojemu udruga još nije osnovana, naslovila je svoje izvješće: *Na putu do AMCA-udruga Filozofskog fakulteta*;

Ivica Džeba, s Građevinskoga fakulteta, za *AMCA-FA*;

Željko Metelko, s Medicinskoga fakulteta, za *AMAMUZ*;

Aleksandra Korać, s Pravnoga fakulteta, za *AMAC-FI*;

Ana-Marija Grancarić, s Tekstilno-tehnološkoga fakulteta, za *AMCA-TTF*;

Ivan Penava, s Hrvatskih studija, za *AMAC-SC*;

U pisanom obliku priloženo je i izvješće Hrvoja Vančika, s Prirodoslovno-matematičkoga fakulteta, *Almae Matris Alumni Chimicorum Facultatis Scientiarum Naturalium et Mathematicarum Universitatis Zagrabensis*.

Predstavnici udruga **AMAC/AMCA-Mundus**, koje djeluju u inozemstvu također su podnijeli svoja izvješća:

Duško Špalj, iz Australije, za *AMAC Sydney*;

Borka Legras, iz Francuske, za *AMCA Francuska*;

Vesna Blažina, iz Kanade, za *AMAC Quebec*;

Ivica Košak, iz Njemačke, za *AMAC-Deutschland (AMAC Croaticae Deutschland e.V.)*;

Stjepko Šesnić, iz SAD-a, za *AMAC Mid Atlantic*;

Marijan Despalatović, iz SAD-a, za *AMAC New England*;

Srebrenka Bogović, iz Kanade, za *AMCA Toronto*;

Branko Tomažić, iz SAD-a, za *AMAC National Capital Group*;

Vicko Matulović, iz SAD-a, za *AMAC California*;

Ante Soldo, iz Švicarske, za *AMAC-CH*;

Vlado Jamnický, iz Engleske, za *AMAC-UK*;

Ivo Šoljan, iz SAD-a, za *AMAC Mid-West*.

Drugi dan rada Sabor je raspravljao o Statutu Saveza društava AMAC-a, koji je neophodan u postupku registracije Saveza. U podužoj raspravi o predloženom tekstu Statuta, o budućem radu pojedinih udruga (društava) te o zaključcima Sabora pokazale su se razlike u njihovim ciljevima i pogledima na ustrojstvo Saveza. Povjerenstvo za poslove AMAC-a, koje je na Sveučilištu u Zagrebu imenovala rektorica, ima dvostruku ulogu: širiti ideju pokreta AMAC-a na Sveučilištu te održavati dragocjene veze i kontinuitet rada s udrugama AMAC-Mundus, bez obzira na to kako oni vide svoju ulogu u alumni-pokretu. Stoga je Povjerenstvo organiziralo 3. sabor, zbog toga se glasilo *AMAC* dostavlja svim udrugama, zbog toga i naša (još neodgovarajuća) služba ovdje u Rektoratu služi i kao središte informacija svim članovima AMAC/AMCA-udruga u zemlji i inozemstvu. Uzevši u obzir različitost ciljeva društava AMAC-Domus i AMAC-Mundus, Povjerenstvo smatra da registracijom Saveza treba u prvom redu ostvariti što tješnje povezivanje udruga AMAC-Domus te istodobno naći optimalan način održavanja veza s udrugama AMAC-Mundus. Jedna od mogućnosti, prema prijedlogu udruge AMAC-UK, jest da

Savez bude *koordinacijsko središte* svih AMAC-udruga, bez obzira hoće li mu one pristupiti ili ne.

Osim radnog dijela programa, sudionici Sabora imali su mogućnosti za neformalne rasprave i druženja tijekom tri zajednički provedena dana. Tako su u četvrtak, 1. srpnja, u Zagrebačkoj prvostolnici nazočili *Te Deumu* u povodu svršetka akademske godine, nakon čega su u Kaptolskoj kleti imali zajedničku večeru. U petak, 2. srpnja, za sudionike Sabora održan je u Muzeju Mimara koncert *studenata Muzičke akademije Sveučilišta u Zagrebu i Akademskog zbora Vladimir Prelog*, koji je osnovao AMACIZ. U subotu, 3. srpnja, sudionici su bili na cjelodnevnom izletu uživajući u dvorcima i krajolicima Hrvatskog Zagorja. Izlet je završio objedom i druženjem u Centru za travnjaštvo Agronomskoga fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, koji je smješten u Parku prirode Medvednica. Taj dio Sabora upotpunio je doživljaj zajedništva dajući puno značenje osnovnoj ideji AMAC-pokreta – druženjem njegovati tradicije Zagrebačkog sveučilišta te unaprijediti rad Sveučilišta i dati potporu njegovim razvojnim programima.

Zaključci III. sabora udruga Almae Matris Croatiae Alumni

U zaključnoj riječi profesorica Greta Pifat-Mrzljak, predsjednica Povjerenstva za AMAC Zagrebačkog sveučilišta i Organizacijskog odbora Sabora AMAC-a, zahvalila je predavačima, izjaviteljima te svim članovima udruga AMAC-Domus i AMAC-Mundus koji su sudjelovali na Saboru. Zahvalila je Predsjedniku Republike Hrvatske i ostalim uglednicima, koji su pozdravili sudionike Sabora na svečanom otvaranju. Izrazila je žaljenje što u radu Sabora nije sudjelovao veći broj članova AMAC-Domus, posebno istaknutih alumnijskih iz politike, gospodarstva i sredstava javnog priopćavanja.

Na kraju je iznijela zaključke koji su rezultat razmjena ideja tijekom održavanja Sabora:

a) Najveću pozornost treba posvetiti širenju alumni-ideje i povećanju članstva, kao i osnivanju novih udruga. Istaknuta je potreba da se u AMAC-udruge uključe mladi koje tijekom studija treba educirati za alumni-pokret. Uz povećanje broja pojedinačnih članova (bivši studenti) valja poraditi i na privlačenju kolektivnih članova (tvrtke i ustanove). Društva AMAC/AMCA trebala bi pronalaziti i uključivati u članstvo i rad udruga sve bivše studente (posebno mlade) koji žive na području njihova djelovanja.

b) Sudionici Sabora izjasnili su se za osnivanje Saveza alumnijskih udruga (društva) udruživati po vlastitoj želji. Savez će djelovati uz pomoć ureda AMAC-a na

Sveučilištu u Zagrebu, koji će koordinirati rad alumni-udruga.

c) Predloženi Statut Saveza dobra je osnova za izradu konačne verzije Statuta. Sudionici Sabora pozvani su da do 15. rujna 2004. dostave primjedbe Povjerenstvu za poslove AMAC-a koje će ih razmotriti i konačnu verziju Statuta poslati svim AMAC-udrugama.

d) Bolje povezati udruge AMAC-Domus radi razmjene informacija i osmišljavanja zajedničkih aktivnosti te radi pomoći pri osnivanju novih AMAC-udruga. U svezi s tim valja napraviti kalendar događanja u pojedinim udrugama.

e) Interesno povezati udruge AMAC-Domus i AMAC-Mundus, najprije manjim akcijama (predavanjima, posjetima umjetnika i drugih istaknutih članova s preporukom Saveza ili AMAC-udruga.)

f) Pronaći mogućnosti pomaganja specifičnih projekata Almae matris (donacije, gostovanja, stipendije i slično) koje je Sveučilište uskladilo u suradnji s alumni-udrugama.

g) Pristupiti izradi popisa članstva AMAC-udruga (uz dopuštenje alumnijskih).

h) Usvojen je prijedlog AMAC-a Australije o osnivanju nagrada i povelja za zaslužne članove. Način dodjele razradit će se za sljedeći Sabor.

i) Nastaviti rasprave o globalizaciji u znanosti, visokom obrazovanju i utjecaju globalizacije na hrvatsko gospodarstvo. U tim raspravama alumni bi trebali dati aktivan doprinos.

j) Redovito održavati sabore. Na saboru omogućiti više rasprava i razmjenu ideja o temama aktualnim za AMAC, Sveučilište u Zagrebu i Hrvatsku.

k) Dati potporu osnutku AMAC-udruge u Sloveniji.

l) Sveučilište u Zagrebu potaknut će inicijativu za osnivanje AMAC-udruga na ostalim hrvatskim sveučilištima.

m) Uputiti zahvalu svima koji su svojim doprinosom pomogli održavanje Sabora.

I na kraju ovog izvješća spomenimo da se sve informacije o udrugama AMAC/AMCA nalaze na web-stranicama Zagrebačkog sveučilišta: <http://www.unizg.hr/amac>, dok je Zbornik svih referata III. sabora dostupan na stranici: <http://www.unizg.hr/amac/prva.htm>

Branko Kunst,
prvi predsjednik AMACIZ-a

ŠTO ZNAČI BITI ALMAE MATRIS ALUMNI ČLAN

(Nastavak sa 2. stranice)

Nedavno je u *Financial Timesu* (6. rujna 2004.) objavljen članak o alumnijima koji odlično ilustrira jedan aspekt djelovanja alumni-članova. Naglasak je na važnosti odnosa i kontakata uspostavljenih na fakultetima managementa i ekonomije (business schools) u tijeku studija za daljnje napredovanje u karijeri. Ide se čak tako daleko da se tvrdi kako su ti vrlo duboki kontakti katkad čak i bitniji od same kvalifikacije kad su u pitanju mogućnosti zapošljavanja. Možda još važniji za doživotno obrazovanje. Navedena su dva slučaja: škole managementa u Španjolskoj i Londonu, koje imaju svoje filijale na mnogim mjestima u svijetu. Njihovi alumnni su, dakle, rasprostranjeni u cijelome svijetu te stvaraju mrežu alumni-članova koji promoviraju svoju Alma Mater. Čak štoviše, oni su zaduženi (od svoje Almae Matris) da intervjuiraju potencijalne studente, uz to što su odlični kontakti u zapošljavanju.

Jasno je da svako sveučilište izabire onaj strateški pristup alumnijima koji je pogodan za samo sveučilište i njegovu okolinu, ali simbioza sveučilišta i alumni-društava u svakom slučaju zapravo radi na dobrobiti obiju strana.

Takva filozofija alumni-pripadništva našem Sveučilištu u Zagrebu također se nastoji njegovati kroz cijeli niz AMAC-društava

(16) ne samo u matici, tj. u Zagrebu, već i u nizu zemalja gdje borave naši alumnni (Americi, Australiji, Europi ...).

Nadalje, umrežavanjem alumni-udruga i njihovom aktivnom suradnjom sa svojom Alma Mater mogu se postići efikasni okviri za dobrobit i sveučilišta i bivših studenata – alumnni.

Broj diplomiranih studenata na visokim učilištima u Republici Hrvatskoj 1991. – 2000.*

Godina	Stručni studiji	Sveučilišni studiji	Ukupno
1991.	3.009	5.671	8.680
1992.	2.783	5.073	7.856
1993.	2.967	5.308	8.275
1994.	2.852	5.542	8.394
1995.	3.219	6.079	9.298
1996.	3.782	7.679	11.461
1997.	3.657	7.803	11.460
1998.	4.419	8.867	13.286
1999.	4.468	8.847	13.315
2000.	4.626	8.884	13.510
Ukupno	35.782	69.753	105.535

*Izvor: Ministarstvo znanosti i tehnologije, 2003.

Greta Pifat-Mrzljak

EUROPSKE ALUMNI-MREŽE

Alumni mreže europskih fakulteta imaju više od 25 tisuća članova u stotinjak zemalja koji svojim matičnim fakultetima pomažu u marketingu i promociji fakultetskog branda, pronalaze potencijalne studente i intervjuiraju ih u ime škole. To je vrlo širok spektar uloga, ako se pridoda i osiguranje kontakata za zaposlenje te pomoć prilikom promjene profesije ili dodatnog profesionalnog usavršavanja. Iako alumni-mreže u načelu ne osiguravaju posao, nego samo otvaraju vrata studentima, vrlo su vrijedan izvor informacija jer omogućavaju bivšim studentima korištenje sveučilišnih knjižnica i računalnih radionica gdje oni mogu pronaći razne publikacije koje će im pomoći u poslovnom svijetu. Upravo zbog tako dobre organizacije i vrijednih kontakata, čak 43 posto studenata u svijetu posao pronalazi preko alumni-mreže. Američke alumni-mreže, za razliku od europskih, više su orijentirane na skupljanje novčanih sredstava, bilo od članarine ili donacija, koja se potom koriste za stipendiranje sadašnjih najperspektivnijih studenata i razvitak centara koji pružaju savjetodavne usluge studentima.

U svijetu je jedna od osnovnih zadaća alumnni i pomaganje lokalnoj zajednici kroz razne volonterske vikend-programe i organiziranje seminara i predavanja na sveučilištima. Zbog tako velikog broja mogućnosti koje pružaju alumni-mreže uobičajena je praksa u svijetu da budući studenti odabiru sveučilište i prema snazi i organiziranosti alumni-mreža.

Iako je u Hrvatskoj alumni-filozofija, barem za većinu studenata, relativno nova informacija, neki fakulteti, poput Građevinskog i Fakulteta kemijskog inženjerstva i tehnologije, usvajaju mnogobrojna iskustva inozemnih alumni-mreža. Svoju

aktivnost razvijaju ili kroz razne likovne, športske, pjevačke i druge sekcije ili kroz pomoć pri pronalasku posla diplomandima preko svojih alumnni u raznim institucijama.

Suradnja putem alumnni, baš kao i prijateljstva, odvija se u dva smjera. Za sve mogućnosti i prilike koje pruža matično sveučilište potrebno je uzvratiti istom mjerom, odnosno biti spreman pomoći svom sveučilištu u granicama mogućnosti; bilo kroz kulturnu i znanstvenu razmjenu, bilo kroz društvene ili poslovne kontakte. Poznanstva koja se sklapaju tijekom studiranja mogu trajati cijeli život i utjecati na naše buduće odluke. Iako upravo ta poznanstva i kontakti putem alumnni mogu studentima pružiti mogućnost zaposlenja, potrebno je naglasiti da će im kvalitetno studiranje osigurati posao. Zadaća alumnni, osim već spomenutog kao što je promicanje fakulteta, održavanje duha sveučilišta i kontakata s kolegama, važna je ponajprije zbog podizanja kvalitete rada na sveučilištu. U akademskom svijetu predstavljamo se stupnjem akademske naobrazbe, ali i sveučilištem koje smo pohađali. Kvalitetu obrazovanja na sveučilištima određuje zajednički rad i napor, kako profesora tako i studenata i prijatelja sveučilišta. Studente treba uputiti na mnogobrojne mogućnosti i znanje koje im pruža matično sveučilište. Na taj način u njima je moguće izgraditi osjećaj lojalnosti i pripadnosti tom sveučilištu zbog čega će oni i nakon svršetka studija željeti ostati u kontaktu sa svojim matičnim sveučilištem, s ponosom isticati koje su sveučilište pohađali i potruditi se da i sveučilište bude ponosno na njihove životne uspjehe.

Bojana Božanić

KAMO I KAKO DALJE

Održali smo Treći sabor s velikim uspjehom. Sreli smo stare prijatelje, koji su došli odasvud – iz Australije, Sjedinjenih Američkih Država, Kanade, Ujedinjene Europe, ali i tu iz Hrvatske. Dogovorili smo se da ćemo nastaviti rad. Temeljna je riječ povezanost, održati veze. Vremena su se, srećom, promijenila. Prošao je Domovinski obrambeni rat u kojem je AMCA odigrala veliku ulogu u ljubavi za svoju Almam Matrem, ali i za svoju Domovinu. Pro Patria. Te su nas dvije ljubavi povezivale i opravdavale postojanje naših udruga diljem svijeta. Što sada, kamo i kako?

Naši najbolji članovi, znanstvenici, odazvali su se pozivu ministra Primorca na Prvi kongres hrvatskih znanstvenika iz domovine i inozemstva. U Zagrebu i Vukovaru (pun pogodak!) tijekom četiri dana bilo je razmjena ideja, dogovora, ponuda i obećanja povratka, suradnje. Kao i naš Sabor, i Kongres je pokazao silnu snagu elitnog intelektualnog svjetskog korpusa znanstvenika hrvatskoga podrijetla spremnog pomoći u jedinstvu uz pomoć

znanja. Nije se stekao dojam da će biti mnogo povratka, ali suradnje će biti.

AMAC/AMCA mora nastaviti započeto. U odluci o osnivanju Društva bivših studenata i prijatelja Sveučilišta u Zagrebu od 19. listopada 1989. o 320. obljetnici Sveučilišta rekli smo da je svrha Društva »povezivanje bivših studenata i prijatelja radi promicanja ugleda i dobrobiti Sveučilišta«. To je ono glavno što vrijedi i danas. Svaki program svake udruge kod kuće i/ili u svijetu treba težiti toj plemenitoj svrsi i promicanju hrvatske kulture i jezika.

Poželjeto je da postojeća društva živnu, da ne posustanu, da se nova osnuju i pokrenu i da svi zajedno krenemo u izazove budućnosti, u kojoj je osigurano mjesto za plemenite akcije i namjere dobrih ljudi koji su imali sreću završiti studije na ovom našem dragom Sveučilištu, ili kao prijatelji žele pomoći te potvrditi i učvrstiti osjećaj pripadnosti i privrženosti svojem Sveučilištu.

Zvonimir Šeparović,
bivši rektor Sveučilišta u Zagrebu i prvi predsjednik AMAC-a

AMAC/AMCA DOMUS – POPIS PREDSEDNIKA ILI KOORDINATORA NA VISOKIM UČILIŠTIMA SVEUČILIŠTA U ZAGREBU

Rb	Visoko učilište	Kratice udruge	Predsjednik/koordinator	e-mail/kontakt adresa	telefon – primjedba
1.	F. ELEKTROTEHNIKE I RAČUN.	AMAC-FER	Uroš PERUŠKO	uros.perusko@fer.hr	01 612 99 99 S
2.	F. KEMIJSKOG INŽENJ. I TEHN.	AMACIZ	Štefica CERJAN-STEFANOVIĆ	scerjan@fkit.hr	01 459 72 81 S
3.	F. ORGANIZACIJE I INFORMAT.	AMAC-FOI	Verica DUGANDŽIĆ	amac@foi.hr	042 21 37 77 S
4.	F. PROMETNIH ZNANOSTI	AMAC-FSC	Stanislav PAVLIN	stanislav.pavlin@fpz.hr	01 238 02 05 S
5.	FARMACEUTSKO-BIOKEM. F.	AMAFBF	Marijan PRIBANIĆ	dpavicic@pharma.hr	01 48 18 288 S
6.	GRAĐEVINSKI FAKULTET	AMCA-FA	Ivica DŽEBA	ivci@grad.hr	01 463 92 02 S
7.	PRAVNI FAKULTET	AMAAC-FI	Jadranko CRNIĆ	aleksandra.korac@zg.t-com.hr	01 480 24 34 S
8.	SVEUČ. CENTAR – HRV. STUDIJI	AMAC-SC	Ivan PENAVA	ipenava@hotmail.com	01 611 79 62 S
9.	TEKSTILNO-TEHNOLOŠKI F.	AMCA-TTF	Ana Marija GRANCARIĆ	amgranca@tff.hr	01 487 73 60 S
10.	REKTORAT SVEUČILIŠTA	AMAC-Savez	Greta PIFAT-MRZLJAK	pifat@irb.hr	01 456 42 26 S
11.	MEDICINSKI FAKULTET	AMAMUZ	Željko METELKO	zeljko.metelko@idb.hr	01 235 38 00 ✓
12.	AGRONOMSKI FAKULTET	AMAC-FAZ	Edi MALETIĆ	emaletic@agr.hr	01 239 37 77 ✓
13.	AKADEMIJA LIKOVNIH UMI.		Višnja BORENIĆ	vborenic@alu.hr	01 377 73 00 ⇨
14.	FILOZOFSKI FAKULTET		Jelka VINCE-PALLUA	jelka.vince-pallua@zg.htnet.hr	01 23 19 705 ⇨
15.	GRAFIČKI FAKULTET		Nikola MRVAC	mrvac@grf.hr	01 237 10 80 ⇨
16.	KINEZIOLOŠKI FAKULTET		Ksenija BOSNAR	xenia@ffk.hr	01 365 87 36 ⇨
17.	METALURŠKI FAKULTET		Ante MARKOTIĆ	dekanat@siscia.simet.hr	044 53 33 78 ⇨
18.	PREHRAMBENO-BIOTEHN. F.		Duška ČURIĆ	dcuric@pbf.hr	01 483 60 47 ⇨
19.	PRIRODOSLOVNO-MAT. F.		Ivana WEYGAND ĐURAŠEVIĆ	weygand@irb.hr	01 456 11 97 ⇨
20.	RUDARSKO-GEOL.-NAFTNI F.		Boris KAVEDŽIJA	boriskav@vip.hr	01 460 54 69 ⇨
21.	STOMATOLOŠKI FAKULTET		Hrvoje BRKIĆ	brkic@sfzg.hr	01 480 21 45 ⇨

NAPOMENA: Navedena su visoka učilišta Sveučilišta u Zagrebu na kojima postoji udruga AMAC/AMCA ili je u osnivanju.

Slovom S označene su udruge koje su sudjelovale na osnivačkoj sjednici Sabora AMAC – Saveza društava u Zagrebu..

AMAC/AMCA MUNDUS – POPIS PREDSEDNIKA ILI KOORDINATORA U INOZEMSTVU

NAZIV UDRUGE	DRŽAVA	Ime i prezime predsjednika odnosno koordinatora	e-mail/kontakt adresa
1. AMAC-Sydney	AUSTRALIJA – AUSTRALIA	Tomislav JOOS	amacsydney@hotmail.com
2. AMAC-UK	ENGLESKA – UNITED KINGDOM	Vesna DOMANY HARDY	vesnadomany@aol.com
3. AMCA-Francuska	FRANCUSKA – FRANCE	Josip Ago SKENDEROVIĆ	maricv@club-internet.fr
4. AMCA-Toronto	KANADA – CANADA	Nikola DEMARIN	ndemarin@pathcom.com
5. AMAC-Quebec	KANADA – CANADA	Zdravko KLOBUČAR	zzklobucar@sympatico.ca
6. AMAC-Deutschland	NJEMAČKA – DEUTSCHLAND	Ivica KOŠAK	ivokosak@t-online.de
7. AMAC-California	SAD – USA	Vicko MATULOVIĆ	vickom@hotmail.com
8. AMAC-Mid-Atlantic	SAD – USA	Zlatko BAČIĆ	zlatko.bacic@nyu.edu
9. AMAC-Midwest	SAD – USA	Dean KRAJINOVIĆ	soljani@gvsu.edu
10. AMAC-New England	SAD – USA	Marijan DESPALATOVIĆ	mdes@conncoll.edu
11. AMAC-Washington	SAD – USA	Andrej MAČEK	amacek@erols.com
12. AMAC-Sweden	ŠVEDSKA – SWEDEN	Ante RAGUŽ	amacswe@hotmail.com
13. AMAC-CH	ŠVICARSKA – SWITZERLAND – SUISSE	Ante SOLDO	ante.soldo@dplanet.ch

NAPOMENA: Molimo vas da provjerite točnost podataka i pošaljete nam eventualne korekcije na e-mail: istopfer@unizg.hr
Unaprijed zahvaljujemo na pomoći.

OSNIVAČKA SJEDNICA SABORA

AMAC – Saveza društava bivših studenata i prijatelja Sveučilišta u Zagrebu

Već više od petnaest godina stara je ideja o okupljanju nekadašnjih studenata Sveučilišta u Zagrebu, ali i ostalih hrvatskih sveučilišta.

U vrijeme rađanja nove hrvatske države, koje je pratio vjor rata, kao i borba za njezino međunarodno priznanje, iznimnu su ulogu imala tada AMAC-društva osnivanja na poticaj Sveučilišta u Zagrebu diljem svijeta. Postavljenim zadaćama i aktivnim djelovanjem u tim burnim vremenima, iznimno važnim za sadašnjost i budućnost hrvatskog naroda, AMAC-društva su mnogo pomogla domovini i njezinoj borbi za osamostaljenje i međunarodno priznanje. Kako su istodobno i na fakultetima Sveučilišta u Zagrebu osnovane AMAC-udruge pokazala se potreba osnivanja Saveza AMAC-društava kako bi se osmislili zajednički zadatci i koordinirale djelatnosti radi njihova učinkovitijeg djelovanja.

Ideja o osnivanju Saveza prvi je put razmotrena i prihvaćena na 1. saboru održanom u lipnju 1992. kad je potpisan *Dogovor o osnivanju Saveza društava bivših studenata i prijatelja hrvatskih sveučilišta*. Nažalost, za formalno-pravnu registraciju Saveza nije se napravilo više sve do ponovno pokrenute inicijative Povjerenstva za poslove AMAC-a u jesen 2003. i u pripremama za održavanje 3. sabora AMAC/AMCA-udruga Sveučilišta u Zagrebu, godine 2004.

U međuvremenu je rat u Hrvatskoj završio, a Hrvatska je postala međunarodno priznata zemlja. S tim u vezi važno je istaknuti neka razmišljanja iznesena na 2. saboru održanom godine 1998. Bilo je nedvojbeno da se uloga AMAC-a vidi u promicanju hrvatskih interesa u svijetu, ali se s druge strane propituje i njegova uloga u budućnosti. Uloga AMAC-a u Domovinskom ratu i poslijeratnom razdoblju bila je jedinstvena, osebujna i nezamjenjiva. Obilježje društva više se godina prilagođavalo ratom nametnutim okolnostima i teškom razdoblju kroz koje je prolazila Hrvatska. Stoga osnovna zamisao cjelokupnog *alumni*-pokreta nikada nije bila do kraja uobličena. Rastrgana između potreba i htijenja, AMAC-društva su ostvarivala raznolike aktivnosti i zadaće koje nisu uvijek pripadale području uobičajenog djelovanja AMAC-a.

Zbog toga je rektorica Sveučilišta u Zagrebu profesorica Helena Jasna Mencer godine 2002. imenovala *Povjerenstvo za poslove AMAC-a* sa zadatkom da, između ostalog, radi na revitalizaciji AMAC-udruga u zemlji i svijetu, da osmisli zadaće karakteristične za *alumni*-udruge te da potakne na zajedništvo i okupi na zajedničkim zadacima udruge AMAC-Domus i AMAC-Mundus. Upravo za ostvarivanje tih ciljeva važna je zadaća bila osnivanje i registracija sukladno odredbama Zakona o udrugama *Saveza društava bivših studenata i prijatelja Sveučilišta u Zagrebu*. Izrađen je prijedlog Statuta budućeg Saveza koji je doradivan i prije i nakon 3. sabora kako bi udovoljio različitim karakteristikama za udruge AMAC-Domus u odnosu prema udrugama AMAC-Mundus.

Ne zaboravljajući i ničim umanjujući golemi doprinos udruga AMAC-Mundus u novijoj hrvatskoj povijesti, došlo je vrijeme da se AMAC-društva okrenu izvornim razlozima svojega postojanja kako je to svugdje u svijetu. Danas na fakultetima Sveučilišta u Zagrebu djeluje jednak broj udruga kao i onih u svijetu. U duhu novih vremena, AMAC/AMCA-Domus udruge Sveučilišta u Zagrebu okrenute su probitku vlastitog Zagrebačkog sveučilišta te je u toj želji postalo jasno da je što prije potrebno konstituirati Savez AMAC/AMCA-udruga Sveučilišta u Zagrebu. Isto tako, postoji jaka težnja da se Savezu pridruže AMAC/AMCA-udruge u svijetu na način koji im zbog pravnih razloga najbolje odgovara i u mjeri u kojoj to same žele. Naime, poznato je da udruge AMAC-Mundus okupljaju nekadašnje studente svih hrvatskih sveučilišta te je jasno da će te udruge biti članice i drugih AMAC/AMCA-društava i/ili saveza društava pri ostalim hrvatskim sveučilištima kada se na njima pojavi dovoljan broj udruga nekadašnjih studenata. Isto tako, osnivanje ovog saveza vezanog uz Sveučilište u Zagrebu ne isključuje mogućnost da se jednoga dana osnuje Savez AMAC/AMCA-udruga svih hrvatskih sveučilišta o čijem će modalitetu djelovanja biti vremena razgovarati do njegova mogućeg osnivanja u budućnosti.

Kako bi se i u formalnom pogledu učinio sljedeći korak, u Rektoratu Sveučilišta u Zagrebu održana je na Dan hrvatske knjige, 22. veljače 2005. osnivačka sjednica Sabora *AMAC – Saveza društava bivših studenata i prijatelja Sveučilišta u Zagrebu*. Osnivačkoj sjednici nazočili su zastupnici deset AMAC/AMCA-udruga Sveučilišta u Zagrebu. Za predsjednicu Saveza izabrana je prof. dr. sc. Greta Pifat-Mrzljak, dosadašnja predsjednica Povjerenstva za poslove AMAC-a. Izabrani su također i članovi Predsjedništva te ostalih tijela Saveza, što je bilo prijeko potrebno kako bi se pokrenuo pravni postupak registracije Saveza i njegova legalizacija. Savez ostaje otvoren za pristupanje svim udrugama AMAC-Domus i AMAC-Mundus. Formalno-pravnim osnivanjem Saveza povezat će se djelovanje svih aktivnih ogranaka i potaknuti osnivanje novih ogranaka. Iako mandat predsjednice i ostalih članova upravnih tijela Saveza traje pet godina, dogovoreno je da se nakon godinu dana i pristupanja novih sastavnica Saveza održi nova izborna sjednica Sabora s jasnom svrhom i čvrstim zadacima djelovanja Saveza.

Dakle, pozivaju se sve AMAC/AMCA-udruge iz Hrvatske i inozemstva da se priključe Savezu koji je nakon davnog pokušaja godine 1992. konačno zaživio na Sveučilištu u Zagrebu. Svrha i zadaće djelovanja budućeg Saveza, na kojima bi se trebale okupiti sve AMAC/AMCA-udruge iz zemlje i svijeta, bit će razmotreni i osmišljeni na prvim sjednicama Predsjedništva Saveza, o čemu će podrobnije obavijesti biti dostupne u sljedećem broju *Glasnika*, kao i na web-stranicama AMAC-a Sveučilišta u Zagrebu. Možemo se nadati da će osnivanje Saveza rezultirati značajnim akcijama i rezultatima rada svih nekadašnjih studenata i prijatelja Sveučilišta u Zagrebu.

Ivica Džeba

Eppur si muove!

AMAC U NOVOM STATUTU SVEUČILIŠTA U ZAGREBU

Novi Statut Sveučilišta u Zagrebu, usklađen s novim Zakonom o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju, u članku 37. donosi i odredbu o AMAC-u: »Radi učinkovitog obavljanja zajedničkih sveučilišnih djelatnosti u okviru Sveučilišta po potrebi mogu djelovati središnji uredi kao: ... Ured za AMAC / AMCA, ...«

UDRUGA HRVATICA U VENEZUELI
Inspirirane Društvom hrvatskih intelektualci iz Zagreba, 21. ožujka 2003. utemeljena je u Caracasu, glavnom gradu Venezuele, udruga pod nazivom *Asociacion Cultural de Damas Croatas de Venezuela* kao neprofitna pravna osoba. Budući da je svrha udruge promicanje hrvatske kulture i svih hrvatskih vrijednosti u Venezueli, predsjednica udruge Anica Markov, koja je diplomirala engleski i talijanski jezik na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, ponudila je suradnju s AMAC-om, smatrajući da je djelovanje njihove udruge vrlo slično djelovanju udruga AMAC-Mundus. Poslala je i popis od 17-ero Hrvatica i Hrvatica koji žive u Venezueli, a studij su završili u Hrvatskoj, većinom na Sveučilištu u Zagrebu.

DOMJENAK ZA VUKOVAR

AMAC-Mid-Atlantic iz New Yorka, organizirao je, kako javlja predsjednik prof. Z. Bačić, u suradnji s hrvatskim konzulatom u New Yorku, Ministarstvom kulture RH i Gradskim muzejom u Vukovaru, 1. svibnja 2005. gala donatorski domjenak radi prikupljanja sredstava za obnovu umjetnina u vukovarskom Gradskom muzeju. Domjenku se odazvalo pedesetak osoba, a prikupljeno je preko 11.000 američkih dolara. Podrobnije obavijesti mogu se naći na web-stranici: <http://www.amac-ma.org>.

AMAC U BOSNI I HERCEGOVINI

Prema obavijesti koju smo primili od predsjednika AMAC-FSC s Fakulteta prometnih znanosti Sveučilišta u Zagrebu, bivši studenti Sveučilišta u Zagrebu koji žive i rade u BiH pokrenuli su inicijativu za osnivanje AMAC-udruge u toj susjednoj nam državi. Očekujemo da nam jave svoju adresu na koju ćemo im moći slati *Glasnik*, te da se pridruže na budućim skupovima, kako onima koje organiziraju amakovci njihovih matičnih fakulteta tako i Saveza društava AMAC.

TEMPUS-PROGRAM ZA AMAC

Na sjednici Povjerenstva za poslove AMAC-a predloženo je da se Sveučilište prijavi za *Tempus program* u kategoriji menagementa za uspostavu ureda za *alumni*e. Uz prijave, koje se primaju do 15. prosinca 2005., potrebno je naći »grand applicanta« i najmanje tri sveučilišta u Europskoj uniji koja bi prihvatila naš program i sudjelovala u zajedničkom radu. AMAC-Domus u tome se nada pomoći od AMAC-Mundusa.

AMCA-TORONTO

AMCA-Toronto od srca pozdravlja novi glasnik koji će, zasigurno, mnogim AMAC/AMCA-udrugama razasutim diljem svijeta, omogućiti zbližavanje, suradnju i poznanstvo, kako stručno tako i kolegijalno. Ovim, našim prvim sudjelovanjem u *Glasniku*, željeli bismo se predstaviti i predočiti naš *Program rada* za tekuću godinu, te priložiti popis predavanja održanih od godine 2000. do danas.

AMCA-Toronto kao udruga djelovala je vrlo aktivno za vrijeme Domovinskoga rata lobiranjem kanadskih političara, tiska i akademskih kolega utjecajnih na svjetskoj diplomatskoj sceni. U to je vrijeme AMCA-Toronto bila inicijator i izdavač lista *Gaudeamus* na engleskom jeziku koji je postao glasilo za sve AMAC-udruge u Sjevernoj Americi, a osim članovima, slao se svim važnijim državnim i sveučilišnim ustanovama u Kanadi i Sjedinjenim Američkim Državama. Uspostavom neovisne države Hrvatske, misija AMCA se promijenila i torontska udruga se ponovno posvetila svojim članovima. Radi oživljavanja zajedništva, okupljanja što više bivših studenata u članstvo, te uključenja mlađeg naraštaja hrvatskog podrijetla, Upravni odbor, na čelu s vrlo aktivnim predsjednikom Nikolom Demarinom, u tom smislu bilježi uspješnu petu godinu djelovanja. Oživljavanjem *AMAC – Glasnika Saveza društava bivših studenata i prijatelja Sveučilišta u Zagrebu* smatrali smo da je nestalo potrebe za posebnim glasnikom udruga Sjeverne Amerike pa je odlučeno ugasiti *Gaudeamus* i priključiti se, kao stalni suradnici, zagrebačkom *Glasniku* i time aktivno sudjelovati u povezivanju većeg broja bivših studenata razasutih svijetom.

Za organiziranje stručnih izlaganja, izbor predavača, bilo hrvatskog podrijetla, bilo ostalih nacionalnosti, koji rade u hrvatskom kontekstu je izričito bogat. Zahvaljujući elektroničkim tražilicama kao što je Internet i osobnim kontaktima, nije teško dogovoriti se s potencijalnim predavačima. Do danas, većina onih koji su se odazvali našem pozivu, djeluje unutar akademskih okvira kao profesori i/ili znanstvenici, u privatnom sektoru kao menadžeri ili vlasnici tvrtka, unutar kulturnih udruga te kao *slobodnjaci* tj. pisci, glazbenici ili likovni umjetnici. AMCA-Toronto je ugostila i određen broj predavača iz Hrvatske, koje je put nanio na Sjeverno-američki kontinent, službeno na razne konferencije i savjetovanja, ili privatno, u posjet rodbini i prijateljima. Kao što smo naglasili u uvodniku, AMCA-Toronto, smatra da će aktivno sudjelovanje u matičnom sveučilišnom glasniku pridonijeti uspostavi suradnje između raznih ograna AMAC/AMCA, hrvatskih inozemnih predstavništava kao što su konzulati i veleposlanstva, vladinih državnih institucija kao što su ministarstva te hrvatskih sveučilišta i instituta, a u svrhu učinkovitije obostrane suradnje i uspješne izmjene iskustava.

U tom smislu upriličili smo godine 2003. za naše članstvo vrlo uspješan sastanak s profesorima Vlastom Vizek-Vidović i Jasminom Havranek, predstavnicama Zagrebačkog sveučilišta. Na sastanku se raspravljalo o reorganizaciji hrvatskih sveučilišta te o mehanizmu za uspostavu organiziranja suradnje Zagrebačkog sveučilišta s profesorima sveučilišta Kanade i Sjedinjenih Država, kao i modus uloge koju bi AMCA/AMAC-udruge mogle zauzeti s tim u vezi. Treba također naglasiti da je do tog vrlo plodnog sastanka došlo u suradnji s Veleposlanstvom Republike Hrvatske u Ottawi što je, vjerujemo, udarilo i temelje našoj budućoj razmjeni gostiju iz Hrvatske. AMCA-Toronto također razmjenjuje iskustva, a svrsishodno i predavače s AMCA-Quebec (profesori Radman i Krnjević).

Cilj nam je isto tako, u granicama mogućnosti, biti na usluzi stručnim savjetima našim kolegicama i kolegama koji u Toronto dolaze privremeno (doškoloavanje, konferencije, simpoziji) ili stalno (nostrifikacija diploma, kanadski zakoni za pojedine struke i slično).

Od godine 2000. predavanja AMCA-Toronto održavaju se u *Faculty Club* Sveučilišta u Torontu, u domu nekoć imućnije obitelji viktorijanskog ambijenta koji je, kao i mnoge zgrade u tom dijelu grada, postao vlasništvom Sveučilišta i čini jednu arhitektonsku cjelinu s modernim zgradama izraslima unaokolo za potrebe Sveučilišta. *Faculty Club* ima nekoliko prostorija za predavanja te više elegantnih blagovaonica za prigodne večere i domijenke, a u podrumu se nalazi simpatična *taverna*, u kojoj se, uz čašicu pića, nastavljaju razgovori u intimnijoj i ležernijoj atmosferi nakon predavanja.

Naša predavanja nisu namijenjena samo članovima AMCA, već su otvorena svima onima koji su zainteresirani za pojedine teme. Članovi se o predavanjima obavještavaju redovitim i elektroničkom poštom, a nečlanovi najavom na radioprogramu *Zvuci Hrvatske*.

Treba svakako napomenuti da se, uz predavanja, svake godine organizira *Izlet u prirodu* – u jesen kada su kanadske šume spektakularno obojene svim nijansama boja, od svijetložute do zagasitocrvene. Izlet omogućuje susret ne samo članova, već i njihovih obitelji, od onih najmanjih do mladeži i studenata. Za dodatno prikupljanje sredstava Udruga organizira dobrotvorne večere, a na posljednje dvije prisutne su pozdravili i gospodin Janko Perić, član kanadskog Parlamenta i dr. Ivo Sanader, današnji premijer Hrvatske.

Iz popisa predavanja, vidi se raznolikost tema i različitost interesa. Zastupljene skoro sve grane znanosti i umjetnosti, a uz to su obrađene teme o radu računala i svjetskom umreživanju; teme iz područja inženjerstva; socijalno-psiholoških pitanja emigranata te su davani konkretni savjeti za one koji se žele vratiti u Hrvatsku. Savjeti su organizirani u suradnji s Hrvatskim konzulatom u Mississaugi, a predavač je bio pravnik Refika Šabanović. Popularnost tog predavanja, na kojem nije bilo slobodnog mjesta, potaknula nas je da u naš redoviti program uvrstimo teme od općeg interesa za zajednicu Hrvata u Ontariju.

Budući da nam prostor ne dopušta osvrnuti se pojedinačno na svako održano predavanje, radi informacije i preglednosti donosimo samo njihov popis, a tijekom našeg javljanja izdvojiti ćemo ona za koja bi mogle biti zainteresirane i ostale AMCA-udruge. Nadalje, svatko zainteresiran za dodatne podatke može nas izravno kontaktirati na naš e-mail: fineartinfo@rogers.com, dok na našoj web-stranici: www.amcatoronto.com može naći naš *Program* i sažetak održanih predavanja te aktivno može sudjelovati u raspravama koje se odnose na objavljene i obrađene teme.

2000.

Z. VRANEŠIĆ, Univ. of Toronto, *Osnove i rad elektroničkih računala*;
R. BOGERT, Univ. of Toronto, *Krležin literarni opus kao disertacija*;
V. P. GOSS, stalni dopisnik Matice Hrvatske, *Naš dualni identitet*;
D. BARAC, N. DEMARIN, AMCA-Toronto, *Osnove Interneta I.*;
Ž. SORIĆ, A. VUKAS, I. BRLEKOVIĆ-CIZEK, AMCA-Toronto, *Osnove Interneta II.*

2001.

T. KAISER, Univ. of Toronto, *Recent discoveries at Nakovane Caves, Croatia*;
M. MILKOVIĆ, Florida, *The Fantastic World of Croatian Naive Art*;
M. DAMAŠKA, Yale Univ., *The Hague Tribunal*;
I. HRVOIĆ, Gems-Toronto, *Earth magnetic Systems*;

2002.

Posjet umjet. studiju N. Sesar Raffay i predavanje o apstraktnom slikarstvu;
V. VUKSAN, Univ. of Toronto, *Modern Diet – Prehistoric gut*;
KRNEJEVIĆ, McGill Univ., Montreal, *Brain functions: 50 years of research*;
B. FRANOLIĆ, London, *A History of Croatian Language*;
J. NOVAKOVIĆ, pisac, SAD, *Writing in English as a second language*;
A. JAKOVČEVIĆ, Veleposlanstvo RH, Ottawa, *Uloga veleposlanika ...*;
I. BANAC, Yale Univ., *Quo Vadis Croatia* (na hrvatskom);
R. HANSEN-KOKORUS, Mannheim, *R. Marinković u književnom kontekstu*;

2003.

B. MILIĆ, Sveuč. u Zagrebu, *Hrvatski gradovi od Visa do danas*;
M. VRANIĆ, Univ. of Toronto, *Diabetes: Exercise and other stresses*;
M. RADMAN, Necker Institute, Paris, *Geni i evolucija bakterija i virusa*;
R. SCHELL, *W. Shakespeare and history*;
I. ŠOLJAN, SAD, *Zašto čitati klasike*;
R. ŠABANOVIĆ, Konzulat RH, Mississauga, Kanadsko-hrvatski ugovori o socijalnom osiguranju i ostale informacije o useljenu u Hrvatsku;
S. TUKSAR, Sveuč. u Zagrebu, *Hrvatska glazbena baština*;

2004.

R. BOGERT, Univ. of Toronto, *Robarts Library and Croatian Collection, Donation of Ann & John Zdunic Foundation*;
B. GORJUP, edit. and transl., *From Columbus to the Coyote Columbus Stories*;
S. PROSPEROV NOVAK, Yale Univ., *Hrvatska disidencija u vremenu post-totalitarizma – slučaj Vlade Gotovca*;
B. LABAŠ-KOVAČ, Technique, Art and Performance in Musical Composition (Rudolf Matz);
V. DOMLJAN, veleposlanik BiH u Kanadi, *TBA*;
N. BUDAK, Sveuč. u Zagrebu, *Upotreba i zloupotreba povijesti u Hrvatskoj*;

Srebranka Bogović-Zeskoski

HRVATSKA UDRUGA BIVŠIH STUDENATA I PRIJATELJA TEKSTILNO-TEHNOLOŠKOGA FAKULTETA *Almae Matris Croaticae Alumni Technologiae Textilis Facultatis*

Hrvatska udruga bivših studenata i prijatelja Tekstilno-tehnološkoga fakulteta, AMCA-TTF, osnovana je 17. svibnja 2004. kad je u multimedijskoj predavaonici u Pierottijevoj 6 održana Osnivačka skupština udruge. Na Skupštinu su se odazvali mnogobrojni uzvanici te bivši studenti i prijatelji Tekstilno-tehnološkoga fakulteta Sveučilišta u Zagrebu. Među uzvanicima bili su članovi Povjerenstva za poslove AMAC/AMCA Sveučilišta u Zagrebu, predsjednici AMAC/AMCA-udruga ostalih visokih učilišta i drugi uvaženi gosti, među kojima valja istaknuti Ivana Stamaća, skladatelja glazbe za pjesmu Dragutina Tadijanovića *Dugo u noć, u bijelu zimsku noć moja mati bijelo platno tka ...*, koja je na Skupštini prihvaćena kao himna Udruge. Sopranistica Nadja Jonke, članica Hrvatskog narodnog kazališta iz Zagreba, na Skupštini je izvrsno interpretirala tu skladbu. Pozivu se odazvao i autor stihova pjesnik Dragutin Tadijanović, ali je dan uoči Skupštine morao odustati zbog bolesti.

Mnogi bivši studenti i prijatelji Tekstilnoga studija iz Hrvatske i inozemstva pismima su pozdravili Skupštinu poželjevši joj uspješan rad. Pisma potpore uputili su nam i profesorica Helena Jasna Mencer, rektorica Sveučilišta u Zagrebu i professor emeritus Zvonimir Šeparović, bivši rektor Sveučilišta, član Povjerenstva za poslove AMAC/AMCA i jedan od utemeljitelja AMAC-pokreta u Hrvatskoj.

Sudionici Skupštine bili su iz gotovo svih generacija studenata Tekstilnog studija, a moglo se uočiti da su joj se najviše radovali najstariji, koji su diplomirali 60-ih godina prošloga stoljeća, i najmlađi, koji su tek diplomirali. Neki su doputovali u Zagreb iz udaljenijih mjesta; primjerice Ferid Jakupović iz Maroka, a Tomislav Dulić iz Subotice – što dovoljno govori o zanimanju bivših studenata za osnivanjem Udruge.

Obavijest o osnivanju Udruge oduševila je mnoge bivše studente u Hrvatskoj i izvan nje, poglavito one koji žive i rade u Americi, Australiji, Novom Zelandu i drugdje. S oduševljenjem su primili prvu obavijest o osnivanju Udruge poslanu nekoliko mjeseci uoči Skupštine. Uputili su Skupštini pisma potpore, neki s buketom cvijeta putem Interneta, obećavši dolazak na neku od budućih skupština.

Tijekom nekoliko proteklih desetljeća, koliko traje Tekstilni studij, bivši studenti vrlo su često s nostalgijom primali prekid s matičnim fakultetom na kojemu su proveli studentske dane i dio

svoje mladosti. Poglavito su to isticali bivši studenti koji žive i rade izvan Zagreba i Hrvatske. Samo su malobrojni ostali u trajnoj vezi s Fakultetom, a takva povezanost ispunjavala je samo dio onoga što može upravo osnovana udruga AMCA.

Svrha udruge AMCA-TTF sadržana je u svim oblicima druženja, očuvanju tradicije, njegovanju etičnosti među sveučilištarcima, promicanju ugleda Fakulteta i Sveučilišta, stvaranju javnog znanstvenog i stručnog mišljenja o svim bitnim pitanjima razvitka znanosti i gospodarstva iz područja tekstilstva.

Tijekom proteklih godina na Tekstilno-tehnološkom fakultetu samo su povremeno organizirane jubilarne proslave bivših studenata Tekstilnog studija i zato je prisutna njihova želja za kontinuiranom i jačom međusobnom vezom. Suradnja s udrugama u Republici Hrvatskoj i u svijetu logična je daljnja povezanost u lancu velike obitelji sveučilištaraca.

Potrebno je istaknuti kako Tekstilno-tehnološki fakultet postoji kao samostalna ustanova tek od godine 1990. Prije toga matični fakultet bivših studenata Tekstilnog studija bio je Tehnološki fakultet Sveučilišta u Zagrebu (sada Fakultet kemijskoga inženjerstva i tehnologije – FKIT) i zato su neki bivši studenti Tekstilnog studija članovi AMACIZ-a.

Povjerenstvo je pri osnutku ogranka AMCA-TTF vođeno snažnim potencijalom bivših studenata Tekstilnog studija. Oni će u europskim integracijama koje slijede rješavati mnoge zadatke visokih zahtjeva na poboljšanje kvalitete života europskog građanina upotrebom novih tekstilnih proizvoda koji će ih štititi od unutarnjih i vanjskih promjena. Osim u odjeći, neiscrpna je uloga tekstila i u drugim područjima.

Na Osnivačkoj skupštini Udruge prihvaćen je Program i plan rada. Prioritetni zadatci su izrada *Adresara*, objavljivanje *Glasnika*, organizacija susreta jubilarnih proslava, pružanje pomoći pri zapošljavanju članova Udruge te suradnja s drugim udrugama.

Novija aktivnost AMCA-TTF sadržana je u objavljivanju *Glasnika*, predstavljanju Udruge na web-stranici Tekstilno-tehnološkog fakulteta (www.ttf.hr) na hrvatskom te u kraćem obliku na engleskom jeziku, jer AMCA-TTF želi suradnju s udrugama i izvan Hrvatske. Najnovija akcija AMCA-TTF je predstavljanje uspješnih članova na web-stranici Udruge.

Ana Marija Grancarić,
predsjednica AMCA-TTF

PETNAESTA OBLJETNICA AMACIZ-a

Koncem veljače 2005. svečano je obilježena petnaesta obljetnica AMACIZ-a, Društva diplomiranih inženjera i prijatelja Kemijsko-tehnološkoga studija Sveučilišta u Zagrebu. Obilježavanje je počelo svečanom Skupštinom 18. veljače 2005. u velikoj predavaonici Fakulteta kemijskoga inženjerstva i tehnologije Sveučilišta u Zagrebu (FKIT) na Marulićevom trgu 20. Nakon pozdravnih riječi profesorice Jasenke Jelenčić, dekanice FKIT-a, pozdrave su uputili i profesori Uroš Peruško, predsjednik AMAC-FER, Ivica Džeba, tajnik AMCA-FA i član Povjerenstva za poslove AMAC/AMCA na Sveučilištu u Zagrebu, Ana Marija Grancarić, predsjednica AMCA-TTF te Mladen Jonke, uime AMAC-a iz Njemačke. Kruno Kovačević i Ivica Džeba održali su prigodna predavanja, a Štefica Cerjan-Stefanović, predsjednica, podnijela je izvješće o radu Društva u proteklih petnaest godina.

Tijekom petnaest godina djelovanja Društvo je postalo stabilan oslonac mladim diplomiranim inženjerima FKIT-a kao i mnogima koji su završili Kemijsko-tehnološki studij, te je nastavilo uspješno djelovati putem različitih aktivnosti i sekcija. Osnova je djelovanja uvijek bila suradnja s matičnim fakultetom i Sveučilištem. Stoga je dekanica FKIT-a podržala rad Društva u svakom pogledu, a putem *Glasnika* pišući o zajedničkim temama – *Tehnologijadi* – uspostavila se i dobra suradnja sa studentima FKIT-a, budućim članovima AMACIZ-a. Veliko zanimanje i pohvale izazvala je

pomoć AMACIZ-a diplomiranim inženjerima u zapošljavanju i to putem posebno formiranih web-stranica – *traženje zaposlenja*. Otkad je AMACIZ dobio svoju domenu amaciz.hr, mogućnost dopisivanja je izravnija i brža.

Upravni odbor AMACIZ-a ulaže dodatne napore da se mlađe generacije zaineresiraju za naš rad. Tako su se novaci, koji su izvrsni znanstvenici, aktivno uključili u rad Društva putem *znanstvenih kolokvija*, kao i nove sekcije *Inovatori AMACIZ-a*.

Arhivu Društva posvećena je posebna pozornost sa svrhom da se skupe svi podatci o radu i potrebama Društva. Dobro vođeni arhiv omogućuje nesmetan nastavak rada, planiranja i kretanja u Društvu. Dio arhiviranog materijala izložen je u vitrinama na Marulićevom trgu, a dio u tajništvu AMACIZ-a.

Glasnik je glavni izvor informacija, a uvijek je bio slika gospodarstva i položaja struke u gospodarstvu, prosvjeti i znanosti pa su arhivski brojevi vrlo zanimljivi. Tiskana su trideset tri broja, a prvi je tiskan u travnju 1992. Iako je *Glasnik* bio bez imenovanoga urednika jer je taj posao obavljao Upravni odbor, ipak za osmišljavanje pojedinih brojeva treba istaknuti profesore Emira Hodžića i Mariju Kaštelan-Macan, koja list uređuje od 2000.

Kolokvije danas uspješno planira i vodi Mirela Leskovac. Rasprave nakon kolokvija uz »kavicu« u Fakultetskom klubu postale su završni dio kolokvija. Tijekom 15 godina održano ih je

135, a voditelji su bili Ema Lisac, Štefica Cerjan-Stefanović i Vera Kovačević. Predavanja su se redovito održavala ponedjeljkom između 13 i 14 sati u velikoj predavaonici, a broj slušača kretao se od 9 do 200. Teme su bile različite, ali uvijek uz moto *Multi multa, nemo omnia novit*. Pregled održanih i planiranih kolokvija je dan u *Glasniku* i na web-stranici.

Akademski zbor Vladimir Prelog svoje je novo ime opravdao mnogim uspješnim koncertima diljem Hrvatske. Osnovan je u ožujku 1991. Zbor danas vodi Iva Juras, a prije nje su dirigenti bili Vinko Glasnović i Zdravko Vitković. Pročelnica je Vera Stasenka, a prije nje tu su dužnost obavljali Marija Kaštelan-Macan koju su slijedili Kruno Kovačević, Stojan Trajkov, Mladen Brajdić, Lucija Kaštelan-Kunst i Stjepan Petej. U najveće uspjehe Zbora ubrajaju se srebrna medalja na Natjecanju zborova svijeta u Olomoucu, gdje su sudjelovala 92 zbora i ponovljeno prvo mjesto za najbolje izvedenu pjesmu domaćeg autora u Hrvatskom glazbenom zavodu u Zagrebu.

Likovnu sekciju vodi Vesna Hrust, a A. Forenbacher podučava članove sekcije od njezina osnivanja u jesen 1993. do danas. Prvi pročelnik i voditelj Galerije bio je Mihael Tkalcčec, a slijede Biserka Tkalcčec, Štefica Cerjan-Stefanović, Željka Hodžić i Alka Horvat. Slikarska grupa AMACIZ-a održala je više od petnaest zajedničkih izložba u vlastitoj i u drugim galerijama. Od nepoznate skupine amatera slikari AMACIZ-a postali su poznata slikarska skupina u Zagrebu i Hrvatskoj, tako da su pozivani da izlažu u raznim galerijama, da se predstave na slikarskim kolonijama u Trakošćanu, Glini i Križevcima, te da svoje radove doniraju u dobrotvorne svrhe. Tijekom 2004. održano je pet izložba u Galeriji AMACIZ-a i četiri samostalne izložbe u drugim izložbenim prostorima Zagreba, a članovi sekcije sudjelovali su i na tri kolonije.

Planinarsko-izletničku sekciju vodi Alka Horvat i voli s izletnicima komunicirati e-mailom. Sekciju je 1992. osnovao i bio prvi voditelj Emir Hodžić. On nas je proveo Hrvatskom i Slovenijom i upoznali smo ljepotu planina, rijeka i polja. On još uvijek jedanput

na godinu organizira izlet s preko 250 izletnika prigodom održavanja Godišnje skupštine. Kada je 2000. Alka Horvat preuzela vođenje izleta na kratko se smanjio broj izletnika, ali je vrijeme pokazalo da je ona vrlo dobra zamjena za Emira.

Športske susrete uspješno vodi Zvonimir Matusinović. Sekcija je osnovana u veljači 1992. uz igranje tenisa, malog nogometa, stolnog tenisa i šaha. Natjecanja su praćena burnim navijanjima, a završavala su obično uz pivo i roštilj. Održavani su proljetni i jesenski susreti na kojima su sudjelovale ekipe Plive, INE, Kutine, Chromosa, Prirodoslovne škole Vladimir Prelog, profesora i vječitih studenata FKIT-a ... Prvi voditelj sekcije bio je Antun Glasnović, koji i danas uspješno igra stolni tenis. Zahvaljujući njemu i našoj seniorskoj ekipi, stolontenisači AMACIZ-a plasirali su se u Zagrebačku ligu. Novost u sekciji je igranje belota i okupljanje novaka kao navijača.

Na Godišnjoj skupštini usvojen je prijedlog o osnivanju nove sekcije *Inovatori AMACIZ-a*. Naša poznata inovatorica Ljiljana Pedišić predložena je za pročelnicu nove sekcije.

Iz sažetog pregleda vidljivo je da su aktivnosti Društva kao i rad Upravnog odbora tijekom petnaest godina bili uspješni. Današnji članovi Upravnog odbora, uz predsjednicu Šteficu Cerjan-Stefanović, jesu: Nevenka Vrbos, Jasenka Jelenčić i Vera Kovačević iz FKIT-a, Mladen Pajnić i Katica Lazarić iz Plive, Mladen Proštenik iz INE, Zdravko Šimunović iz Narodnih novina te Darko Krnić iz Chromos-Agra. Treba posebno istaknuti ulogu, a vjerujem i zadovoljstvo, prvog predsjednika i osnivača AMACIZ-a Branka Kunsta. Njegove početne ideje su se razvile, sve sekcije dobro napreduju, a osnivaju se i nove! Može se reći da je prije petnaest godina bio pravi vizionar, a uporno su ga slijedili Zdravko Šimunović i sadašnja predsjednica, koji su u Upravnom odboru od osnivanja Društva. Osnovni ciljevi Društva – njegovanje tradicije FKIT-a i Zagrebačkog sveučilišta te povezivanje diplomiranih inženjera i prijatelja Kemijsko-tehnološkog studija radi unapređenja rada fakulteta, Sveučilišta i naše struke – ispunjeni su u svakom pogledu.

Nakon svečane Skupštine otvorena je izložba slika članova *Likovne sekcije*.

U nedjelju 20. veljače nastavljeno je druženje u MIMARI, gdje je Akademski zbor Vladimir Prelog održao vrlo uspješan koncert, a u pauzi koncerta otvorena je izložba najboljih slikara AMACIZ-a. Ugodno druženje završilo je u nedjelju 27. veljače izletom u Kutinu, odakle se planinarilo Moslavačkom gorom, a u športskoj dvorani domaćina Petrokemije, d. d. održani su športski susreti. Tako je u ugodnom druženju, uz sudjelovanje petstotinjak članova i gostiju, obilježena petnaesta obljetnica AMACIZ-a.

Štefica Cerjan-Stefanović,
predsjednica AMACIZ-a

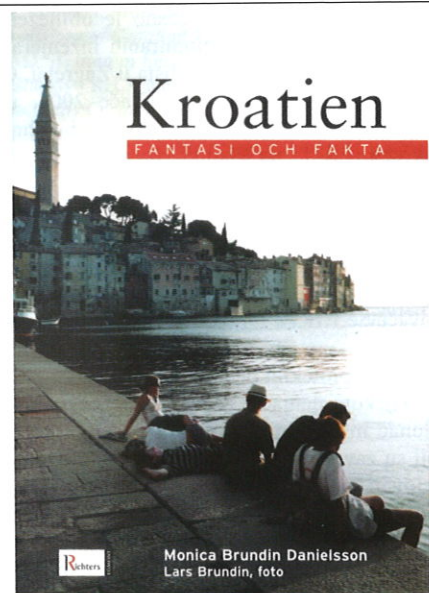
ŠVEDSKA KNJIGA O HRVATSKOJ

Ovih je dana predsjednici Povjerenstva za AMAC Sveučilišta u Zagrebu stigao zanimljiv poklon iz Švedske: knjiga pod naslovom *Kroatien – fantasi och fakta*. Riječ je o knjizi od oko dvije stotine stranica u kojoj je skupina autora (Monica Brundin Danielsson, Lars Brundin, Elizabeta Glasnović Raguž i Jan Magnusson) riječju i fotografijama opisala svoj prošlogodišnji posjet Hrvatskoj. Knjigu je poslala jedna od autorica, Elizabeta Glasnović Raguž, aktivna članica AMAC-Sweden iz Švedske. Knjiga je vrlo informativna, opremljena fotografijama u boji, a opisuje Hrvatsku od njezina najjužnijega dijela – Prevlake, preko Dalmacije, pojedinih otoka, Primorja, Istre, Zagreba i Hrvatskoga Zagorja, sve do Osijeka i Vukovara.

Nije to klasičan turistički vodič, već neuobičajena knjiga putnih zapisa, puna obavijesti o gradovima, crkvama, muzejima, krajolicima, rijetkim zanatima, čipkama te drugim posebnostima Hrvatske. Tu je i priča o povijesti kravate, o Penkali, izumitelju kemijske olovke, o Nikoli Tesli, o ljudima s tržnice. Ima tu i hrvatskih receptata, tu je i mali rječnik, te, što je vrlo važno, navedeni su mnogi praktični savjeti potencijalnim švedskim posjetiteljima Hrvatske.

Uvjereni smo da će ova knjiga pobuditi zanimanje Švedana za posjetom i boravkom u našoj zemlji. Bit će to zasluga, između ostaloga, jedne aktivne članice AMAC-a, koja i na ovaj način daje svoj doprinos razvitku Hrvatske.

Kruno Kovačević

In memoriam **IVAN LACKOVIĆ CROATA**

(Batinska, 1. siječnja 1932. – Zagreb, 29. kolovoza 2004.)

Kad se 1989. obilježavala 320. obljetnica Sveučilišta u Zagrebu, Ivan Lacković Croata, koji je tada već stekao svjetsku slavu najvrhnijeg crtača, predstavnika hrvatske naivne umjetnosti, kao prijatelj koji je znao cijeniti prave vrijednosti čestitao je Sveučilištu vrijedan jubilej poslavši rektoru priloženi crtež. Taj je crtež objavljen u prvom broju AMAC-a. Prošle je godine Sveučilište obilježavalo 335. obljetnicu, a Ivan L. Croata iznenadio nas je naglim, neočekivanim odlaskom među nebesnike. Ostavio je, međutim, toliko lijepih tragova da će i među zemljanima živjeti vječno. J.M.

NIKAD VIŠE NE ĆEMO VIDJETI VUKOVAR

Uz objavljivanje knjige Louise L. LAMBRICHS, *Nous ne verrons jamais Vukovar*,
Edition Philippe Rey (Diffusion Seuil), Paris, 2005, p. 476.

Svatko tko se želi danas konfrontirati sa stvarnošću našega vremena i kritički razumjeti ono što se dogodilo posljednjih dvadesetak godina, trebao bi pročitati knjigu Louise L. Lambrichs. Ova knjiga jest isčitavanje događaja koji su se zbili u Hrvatskoj, Bosni i Hercegovini te šire, na Balkanu, početkom devedesetih godina dvadesetoga stoljeća. Ova knjiga jest također poziv na borbu protiv opće amnezije koja sve više osvaja pamćenje, kako pojedinaca tako i društva. Amnezija polako briše sjećanje na događaje i ljude koji su u tim događajima sudjelovali. Najveća opasnost je u tome što selektivna memorija i hotimično poricanje prošlosti i događaja piše povijest koja ne odgovara stvarnosti. Povijest se pretvara u ideologiju koja pojedince, skupine i narode pretvara u vječne krivce i žrtve događaja i povijesti. To je kronična i zarazna bolest današnjega doba. To nije mala iznimka koja bi se mogla negirati ili zaboraviti. To je tendencija koja je dominantna u današnjem svijetu. Pokazalo se to očitim u prosuđivanju i reagiranju na agresivni rat protiv Hrvatske, Bosne i Hercegovine, Kosova ... To je središnja ideja knjige Luise Lambrichs.

Kroz dijelov s drugim (prijateljicom, prijateljem ili čitateljem), autorica, polazeći od svoje vlastite analize djela Petra Handkea, te kroz druga književna djela i kroz svoje vlastito iskustvo književnosti i psihoanalize, analizira suvremenu povijest, otkrivajući državne laži, iskrivljavanje ili falsificiranje događaja, zaslijepljenost kojom se (p)održavaju službene legende kojima se želi sakriti ili zatamniti stvarnost događaja. Autorica žigoše poricanje stvarnosti takve kakva se dogodila. A poricanje je postalo metoda kojom se čita ali i piše suvremena povijest u određenim krugovima, kako u Francuskoj tako i u Srbiji pa i šire. S takvom konstrukcijom povijesti, i s tako pripremljenim sredstvima, bilo je lako opravdati određene postupke, određene odluke u vrijeme agresije na Hrvatsku ... Vukovar je, za autoricu, paradigma žrtve poricanja stvarnosti od strane jedne zločinačke ideologije ali i svih onih koji su se stavili u njezinu službu ili je pomogli svojom pasivnošću ... Autorica jasno pokazuje da su za rušenje Vukovara podjednako krive srpske vlasti i većina srpskih političkih stranaka, kao i oni koji su ih diljem svijeta podržavali. To vrijedi za francuske političare i ljude na vlasti. Autorica jasno pokazuje njihovu sukrivicu u tragediji Vukovara. **Vukovar je također nada da nikada više ne ćemo vidjeti Vukovar takav kakav je svijet otkrio poslije 17. studenoga 1991., razrušen, ponižen ... protjeran.**

Knjiga Louise Lambrichs nije povijesna knjiga u pravom smislu riječi, ali je povijest događanja agresije na Hrvatsku, Bosnu i Hercegovinu te svih političkih, geostrateških i ideoloških promišljanja i akcija koje ona otkriva do najsitnijih detalja. Čitatelj ostaje iznenađen bogastvom podataka, utvrđenim brojem sudionika u toj agresiji i nastojanju skrivanja istine o njoj. Povjesničar može lako pronaći dokumente (određeni broj je reproduciran u ovoj knjizi), rekonstruirati kronologiju, uzroke, povode i posljedice događaja... Poricanje, ta sastavnica velikosrpske ideologije izvučena je na vidjelo. Više se ne će moći sakriti. Njezini su branitelji i zaštitnici otkriveni i raskrinkani.

Prošlo je vrijeme kada se za sve probleme na Balkanu, u Europi i šire optuživalo Hrvate, ustašku ideologiju, Vatikan... Krivci su drugdje. Optuživanjem Hrvata oni su pokušavali sakriti svoja zlodjela.

Knjiga Louise Lambrichs jest neka vrsta lijeka za današnjeg čovjeka, za naše ljudsko društvo, koje je spremno pisati povijest prema vlastitoj želji i nijekati drugima povijesne stvarnosti kako bi se opravdala vlastita krivnja. Luise Lambrichs uspjela je to postići zato što si je nametnula obvezu sagledati događaje i njihove sudionike u svoj svojoj složenosti. Prihvatila je nov, drukčiji pristup događajima i ljudima. Novost njezina čitanja povijesti proizlazi iz susreta-konfrontacije triju disciplina koje same po sebi iziskuju međuovisnost: književnosti, povijesti i psihoanalize. Svaka od tih disciplina iziskuje beskompromisnu analizu povijesnih datosti i svjedočanstava. To vodi sagledavanju istine kakva se iskazuje u svjetlu datih disciplina. Vježba koja iziskuje strpljenje i poštenje u suretu s njima.

Hrvatska povijest, posebno Domovinskog rata, u ovoj knjizi osvijetljena je novim svjetlom. U kontekstu povijesti regije, hrvatska povijest postala je jasnija i koherentnija. Hrvati nisu više jedini odgovorni negativni čimbenici regionalne povijesti. Ništa više od drugih naroda. Vjerojatno manje ideološki usmjereni od susjednih naroda. To je govor dokumenata i ideološki oslobođene povijesti. To je glavna odlika knjige Louise Lambrichs.

Stoga ova knjiga može pomoći svima onima koji žele razumijeti uzroke i povijesne događaje koji su se dogodili posljednjih dvadesetak godina na prostoru bivše Jugoslavije. Ova je knjiga svjedočanstvo angažirane suvremenice o stradanjima u Vukovaru pisana željom da se povijest ne zaboravi kako se ne bi ponovila.

DOKTORI HONORIS CAUSA – POČASNI DOKTORI SVEUČILIŠTA U ZAGREBU

Iznimna se čast iskazuje osobi koju neko sveučilište proglasi svojim počasnim doktorom. Taj se naslov dodjeljuje zaslužnim pojedincima kao priznanje za njihovo djelovanje na polju znanosti, kulture, politike i sl. bez posebnih ispita, jer se njihovi radovi i njihovo djelovanje prihvaćaju umjesto obrane disertacije. Svaka promocija, na kojoj rektor počasnom doktoru uručuje diplomu, izniman je događaj za sveučilište, a svaki počasni doktor osim časti i naslova prima na sebe i obvezu čuvanja ugleda i dostojanstvena predstavljanja sveučilišta koje mu je doktorat dodijelilo.

1. Tadija SMIČIKLAS, 1913.
2. Eugen HABSBURŠKI, 1915.
3. Svetozar BOROJEVIĆ, 1915.
4. Matija STEPINAC, 1918.
5. R. W. SEATON WATSON, 1920.
6. Milan ROJC, 1920.
7. Tomáš G. MASARYK, 1920.
8. Frano BULIĆ, 1921.
9. Vladimir MAŽURANIĆ, 1925.
10. Nikola TESLA, 1926.
11. Antun AKŠAMOVIĆ, 1926.
12. Dragutin GORJANOVIĆ KRAMBERGER, 1927.
13. Slobodan JOVANOVIĆ, 1927.
14. Đuro ARNOLD, 1930. (*zlatni doktorat*)
15. Milan JOVANOVIĆ BATUT, 1931.
16. Slavko ZIMMERMAN, 1934.
17. Nikola JAGIĆ, 1936.
18. Lavoslav RUŽIČKA, 1940.
19. Vladimir NAZOR, 1946.
20. Vladimir PRELOG, 1952.
21. Stjepan P. TIMOŠENKO, 1956.
22. Niels Henrik David BOHR, 1958.
23. Robert ROBINSON, 1960.
24. Mislav DEMERAC, 1960.
25. Alfons KAUDERS, 1960.
26. *Božo MILANOVIĆ, 1962.
27. *Pavao BUTURAC, 1964.
28. Sarvepalli RADHAKRISHNAN, 1965.
29. Julije BUDISAVLJEVIĆ, 1968.
30. Fran KOGOJ, 1968.
31. Josip BROZ TITO, 1969.
32. Lev ANDREJEVIĆ ARCIMOVIĆ, 1969.
33. Ernest BLOCH, 1969.
34. David CUTHBERTSON, 1969.
35. Giacomo DEVOTO, 1969.
36. Werner Karl HEISENBERG, 1969.
37. Dorothy CROWFOOT HODGKIN, 1969.
38. Roman JACOBSON, 1969.
39. György LUKÁCS, 1969.
40. Nikolaus PEVSNER, 1969.
41. André VAILLANT, 1969.
42. *Franjo KUHARIĆ, 1970.
43. *Franz KÖNIG, 1970.
44. *Karlo BALIĆ, 1970.

TADIJA SMIČIKLAS
(Reštovo, 1. 10. 1843. – Zagreb, 8. 6. 1914.)
prvi počasni doktor Sveučilišta u Zagrebu,
promoviran 20. prosinca 1913.

ROBERT BADINTER
(Paris, 30. 3. 1928.)
89. počasni doktor Sveučilišta u Zagrebu,
promoviran 17. travnja 2003.

45. *Vilim KEILBACH, 1970.
46. *Ivan OSTOJIĆ, 1970.
47. *Mijo ŠKVORC, 1970.
48. *Antun ZANINOVIĆ, 1970.
49. Đorđe MANO-ZISI, 1970.
50. Anton SLODNJAK, 1970.
51. Vjekoslav ŠTEFANIĆ, 1970.
52. Fran BOŠNJAKOVIĆ, 1970.
53. Stanko ŠILOVIĆ, 1970.
54. Anton DOLENC, 1970.
55. Josip LONČAR, 1970.
56. Željko KOVAČEVIĆ, 1970.
57. Vinko MANDEKIĆ, 1970.
58. Albert OGRIZEK, 1970.
59. Alois TAVČAR, 1970.
60. Charles Herbert BEST, 1976.
61. Karol BORSUK, 1976.
62. Heinz ELLENBERG, 1976.
63. Henri LEFEVBRE, 1976.
64. Vladimir BAKARIĆ, 1977.
65. Jean-Marie PÉRÈS, 1978.
66. Helmut WOLF, 1981.
67. Jakov BLAŽEVIĆ, 1981.
68. *Branko FUČIĆ, 1985.
69. Jean DAUSSET, 1985.
70. Victor PAPANEK, 1985.
71. Ermin TEPLY, 1987.
72. Primo NEBIOLO, 1987.
73. Cornelius C. A. VOSKUIL, 1987.
74. *Štefan LÁSZLÓ, 1987.
75. *Marija A. PANTELIĆ, 1988.
76. Rudolf Karl ZAHN, 1988.
77. Linus PAULING, 1988.
78. *Ćiril KOS, 1989.
79. *Živan BEZIĆ, 1989.
80. Herman Northrop FRYE, 1990.
81. Alois MOCK, 1993.
82. Johann G. REISSMÜLLER, 1995.
83. Paško RAKIĆ, 1997.
84. Süleyman DEMIREL, 1997.
85. Egon MATIJEVIĆ, 1998.
86. William J. PERRY, 1998.
87. Margaret THATCHER, 1998.
88. Kathleen VAUGHAN WILKES, 2001.
89. Robert BADINTER, 2003.

Zagrebačko sveučilište, iako je na to imalo pravo već na osnovi *Leopoldove povelje* iz g. 1669., dodijelilo je svoj prvi počasni doktorat istom godine 1913. Senat je, uz suglasnost cara i kralja Franje Josipa I., prvim doktorom *honoris causa* proglasio Tadiju Smičiklasa, umirovljenog profesora hrvatske povijesti, koji je obnašao visoke dužnosti: rektora Sveučilišta te predsjednika Akademije i Matice hrvatske, a gradovi Karlovac, Varaždin i Zagreb imenovali su ga svojim počasnim građaninom. U razdoblju od 1913. do 2003. Zagrebačko je sveučilište podijelilo osamdeset devet počasnih doktorata – u prosjeku po jedan godišnje. Posljednji je taj naslov 17. travnja 2003. primio Robert Badinter, francuski odvjetnik, sveučilišni profesor i političar, našoj javnosti posebno poznat kao predsjednik Povjerenstva (tzv. Badinterove komisije) koje je utvrdilo da su republičke granice u bivšoj Jugoslaviji ustvari granice novonastalih neovisnih država. Iznimno je zaslužan za ukidanje smrtnih kazni u Francuskoj i nizu zemalja koje su slijedile primjer Francuske, a sastavio je i prijedlog ustava Ujedinjene Europe.

Od osamdeset devet doktora honoris causa sedamdeset pet ih je proglašeno na Sveučilištu, a četrnaest na Katoličkom bogoslovnom fakultetu, koji je u razdoblju od 1952. do 1990. rješenjem tadanjih vlasti bio isključen iz Sveučilišta. Budući da je rješenje o isključenju Hrvatski sabor 1990. poništio, Ugovorom o položaju i djelovanju KBF-a u sastavu Sveučilišta u Zagrebu priznate su sve diplome Fakulteta kao sveučilišne pa su i KBF-ovi doktori *honoris causa* pribrojeni sveučilišnim. U našem popisu ti su doktori označeni zvjezdicom (*).

Od ukupnog broja počasnih doktora pedeset jedan ili 57,3% ih je iz 18 zemalja svijeta (po 8 iz SAD-a i Njemačke, 6 iz Velike Britanije, po 5 Austrije i Francuske, 3 iz Srbije, po 2 iz Italije, Kanade i Švicarske te po 1 iz Australije, Češke, Danske, Indije, Mađarske, Nizozemske, Poljske, Rusije, Slovenije i Turske), a trideset osam ili 42,6% ih je iz Hrvatske. Valja napomenuti da su među počasne doktore iz inozemstva ovdje ubrojani i hrvatski znanstvenici koji su taj naslov stekli radeći u inozemstvu: Nikola Jagić (Austrija), Fran Bošnjaković (Njemačka), Lavoslav Ružička i Vladimir Prelog (Švicarska), Nikola Tesla, Mislav Demerac, Paško Rakić i Egon Matijević (SAD). Od ukupnog broja počasnih doktora Zagrebačkog sveučilišta samo su četiri žene, dok je osmero dobitnika Nobelove nagrade. (J.M.)